Dívka z Cheyenne - Grošáci

recitativ:
Byl už podzim. Kam slunko pohlédlo, zlátlo javorový listí a já se vracel sychravým ránem domů po létech bojů pod vlajkou Spojených států; po Iétech válek hrůzy a vraždění. Hlavou se mi honily děsivý vzpomínky a já přemejšlel o tom, jestli na to všechno budu moci jednou zapomenout. Jestli mám právo se ještě někdy smát. Najednou jsem zjistil, že stojím; stojím uprostřed vypálený indiánský vesnice. Přede mnou v šatech posetejch ranami šavlí Ieží malý ještě ubrečený indiánský děvčátko. Poprvé v životě jsem měI slzy v očích. Poprvé v životě jsem se styděl za svou zem, za lidi kteří nosili její znak a kteří mluvili její řečí. Ne kvůli tomu děvčátku, ale brečel jsem nad tím, nad čím vším musí vJát vlajka týhle země, na který je i tvá krev, malý ubrečený děvčátko z kmene Cheyenne.

```
D         Hmi        G            D
Čím voněl dým v tvém týpí dívko z Cheyenne
            G               A7
nůž zbarvil čerň tvých copánků
     D            Hmi        G            D
tady končí sny já vím zjara zvonky vyklíčej
                         G              A
tam kde brouzdal trávou pár tvých opánků.
G        A7          D          G
Bílý máš pléd motýl do vlasů ti slét
        D     G      D
chce ti říct dívko z Cheyenne.
G           A          D             G
Máš v očích zášt vždyť nosím stejnej plášt
      D G        D
odpustíš dívko z Cheyenne.

Pláčem umazaná tvář a víčka zavřený
a talisman co poví kudy jít
že byl jen falešnej lhář to už víš
a sevřený ústa šeptají že dýl chtěla jsi žít
že zvonků věnce plíst znát v horách každej list
poslouchej dívko z Cheyenne.
Krajem zní tamtamů chór nebe obléklo si flór
usínej dívko z Cheyenne.

Až přijde někdo z vás tam do těch tichejch míst
kde šumí říčka plná kamení
tam kde končí jezer hráz uvidíš zvonky kvést
a ze dvou kůlů kříže znamení
stůj ona spí jenom zlý o nás ví
spoutaná dívka z Cheyenne.
Dej jí můj vzkaz bude se jí dýchat snáz
:Pozdravuj dívku z Cheyenne:
```